מגילת תענית — אייר

מגילת תענית · להדפסה · מבית דוד

בְּשִׁבְעָה בְּאִיָּר חֲנוּכַּת שׁוּר יְרוּשָׁלַיִם דְּלָא לְמִסְפַּד:

בשני מקומות כתוב במגלה הזאת חנוכת ירושלים דלא למספד אחד כשעלו ישראל מהגולה ואחד כשפרצוהו מלכי יון וגדרוהו בית חשמונאי שנאמר ותשלם החומה בעשרים וגו' ואף על פי שנבנתה החומה עדיין השערים לא עמדו שכן הוא אומר גם עד העת ההיא [דלתות] לא העמדתי בשערים ואומר הוא יבננו ויטללנו ויעמידו [דלתותיו] מנעליו וגו'. ואומר ויפקדו המשוררים והשוערים ועושי המלאכה וכשגמרו לבנותם אותו היום עשאוהו י"ט:

בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בֵּיהּ נְכִיסַת פִּסְחָא זְעִירָא דְּלָא לְמִסְפַּד:

וזו השיב ר' יהושע את ר' אליעזר שהיה ר"א אומר אבר מן החי טמא ואבר מן המת טהור אמר לו ר' יהושע אם אבר מן החי טמא ק"ו מן המת מה אם החי שהוא טהור אבר הפורש ממנו טמא המת שהוא טמא לא כ"ש. וכתוב במגילת תענית פסחא זעירא דלא למספד ק"ו לפסחא רבא. ועוד דבר אחר השיב ר' יהושע שהיה ר' אליעזר אומר זכין לקטן ואין זכין לגדול. א"ל ר' יהושע אם לקטן אמרת ק"ו לגדול. וכמצות פסח גדול כך מצות פסח קטן.

בְּעֶשְׂרִין וּתְלָתָא בֵּיהּ נַפְקוּ בְנֵי חַקְרָא מִירוּשָׁלֵם:

הוא דכתיב וילכוד דוד את מצודת ציון היא עיר דוד זה הוא מקום הקראים עכשיו שהיו מצירים לבני ירושלים ולא היו ישראל יכולין לצאת ולבוא מפניהם ביום אלא בלילה וכשגבר בית חשמונאי הגלו אותם משם ואותו היום שעקרום עשאוהו י"ט:

בְּעֶשְׂרִין וְשִׁבְעָה בֵּיהּ אִיתְנַטִּילוּ כְּלִילָאֵי מֵיהוּדָה וְמִירוּשָׁלֵם:

שבימי מלכות יון היו מביאים עטרות של ורד ותולין אותן על פתחי בתי ע"ז שלהם ועל פתחי החנויות ועל פתחי החצירות ושרין בשיר לע"ז וכותבין על מצחו של שור ועל מצחו של חמור שאין לבעליהן חלק באלהי ישראל כמו שהיו פלשתים עושים כמ"ש וחרש לא ימצא וגו' והיתה הפצירה פים וגו'. וכשגברה יד בית חשמונאי בטלום ויום שבטלום עשאוהו יום טוב: